Čia morka, kuri nebuvo išrauta,
todėl užaugo labai didelė.
Jos žiedas panašus į skėtį,
todėl ir vadiname jį skėčiu.
Kiekvieno skėčio centre matome
visai mažytį raudoną žiedelį.
Yra ir kitas augalas, turintis
tokį žiedų skėtį, bet jis labai
nuodingas ir pavojingas. Jo žiedas
niekada neturi raudono žiedelio centre.
Kaip jis vadinasi? Nuodingoji šunpetrė.
Sofijai neleidžiama liesti šių dviejų augalų,
nes ji juos galėtų supainioti.

Gerasis kaimynas

Šįryt seneliui Žanui skauda nugarą. Jis turi ilsėtis.
Todėl šakėmis bulves kas kaimynas Lukas.
Aplink visiškai pajuodusią ir susiraukšlėjusią sėklinę bulvę
priaugę įvairaus dydžio naujų bulvių.

Su mažu kastuvėliu Sofijai pavyko išrauti morką ir jos
nepažeisti.
– Šaunuolė! – sušunka Lukas. – Puikiai susidoroji su užduotimi!
– Išrausiu ir daugiau morkų, kad galėtume jas sutarkuoti.
Suvalgysime per pietus. Aš jas taip mėgstu!
– Gali man duoti keletą lapų? – paklausia Lukas.
– Lapų?
– Taip, morkų kotų ir lapų. Mano triušis juos tiesiog dievina.

Smidrai jau greitai bus gana aukšti, kad galėtume juos valgyti.
Tai bent paskanausime!

Sodo kampe auga česnako galvutės.
Kiekvienoje galvutėje yra maždaug
po dešimt skiltelių.

Jeigu pasodintume skiltelę
dirvožemyje, išaugtų naujas augalas.
Česnakus lengva auginti.

Trys smidrai, morkos lapas, dvi morkos, bulvė.

Vakare Luko triušis pasigardžiuodamas kramsnoja morkų lapus, kurių jam davė Sofija.

Šeimyna, kuri mėgsta saulę

Visą dieną buvo labai karšta, todėl augalai ištroško. Sofija palaistė didžiuosius moliūgus, melionus ir agurkus, tas juokingas daržoves, kurios atrodo taip, tarsi ropinėtų žeme.

– Eikš, ropškis į mano karutį taksi. Dalį mūsų derliaus nuvešime kaimynui. Jis pats daržo neturi, – sako senelis Žanas.
– O kodėl po didžiuoju moliūgu ir melionu pakišai lentelę?
– Kad nepradėtų pelyti pūpsodami ant drėgnos žemės.
– Kaip įdomu: vienos daržovės auga po žeme, o kitos – virš žemės, – stebisi Sofija.
– Tiesa. Po žeme auga šakniavaisinės daržovės, pavyzdžiui, morkos, ridikai. Vaisinės daržovės auga virš žemės, šių daržovių viduje yra sėklų. Tu jau valgei tokių daržovių salotų per pietus.
– Pomidorų? Ar tai reiškia, kad valgydama pomidorą iš tiesų skanauju jo vaisių?
– Šįvakar parodysiu tau knygą, kurioje galėsi apžiūrėti visas daržovių šeimas, – pažada senelis Žanas.

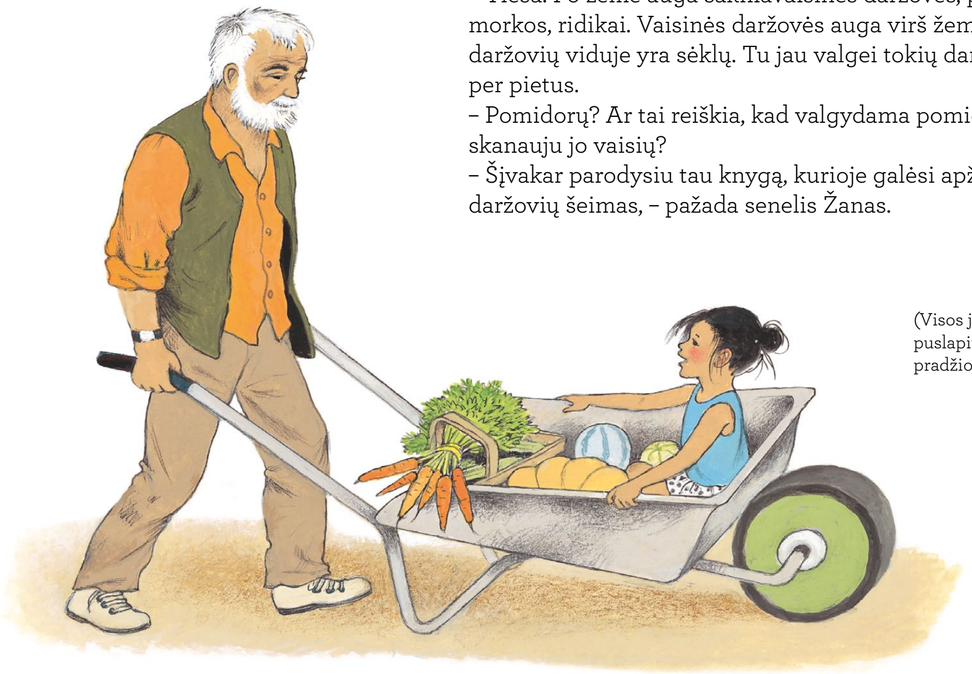

(Visos jos išvardytos dviejuose puslapiuose, esančiuose knygos pradžioje arba pabaigoje!)

Penki trumpavaisiai agurkai, du agurkai, du didieji moliūgai, melionas, trys cukinijos.

Šikšniukai – labai naudinga šikšnosparnių rūšis, nes sunaikina vabzdžius, kurie minta daržovėmis.
Rytais jie sulenda į urvą ar medžio drevę ir miega pasikabinę žemyn galva.

Šikšniukų jaunikliai vos gimę įsikimba į motinos kailį.
Šitaip jie skraidžioja visą naktį it kokiu šikšniukų lėktuvu.

Ko nemato Sofija

Atėjus nakčiai lauke ryškiai sušvito mėnulio pilnatis.
Sofija miega. Ji nemato šikšnosparnių, kurie žaibišku greičiu suka ratus virš sodo.
Sofija taip pat nemato trijų dirvinių pelių, kurios graužia daržo gėrybes. Tai kelia rūpesčių jos seneliams.
Bet netoliese atsliūkino katė. Ji pastebėjo nekviestas viešnias.
Be jokios abejonės, tai bus jos naktipiečiai.

Nedideliame šiltnamyje noksta saldžiosios paprikos.
Joms reikia šilumos. Nokstant kinta jų spalva.
Iš pradžių jos būna žalios, paskui geltonos, o tada raudonos.

Kitą dieną Sofija klausia močiutės:
– Ar augalai auga ir naktį?
– Ne, bet miegodami jie sustiprėja. Visai kaip ir tu, kai miegi! – atsako močiutė.
Ji dideliame puode verda burokėlių.
– Pietums, – pareiškia Sofija, – norėčiau pasigaminti burokėlių salotų su... tebūnie staigmena! Norėtum, močiute?

Štai Sofijos receptas:
Supjaustykite burokėlius mažais kubeliais.
Įdėkite tiek pat obuolių, supjaustytų mažais gabalėliais.
Pagardinkite aliejaus bei acto užpilu ir skanaukite.

Ropė, burokėlis, pankolio galva, saldžioji paprika.

Kokia įtempta diena

Kadangi labai karšta,
Sofija kartu su seneliu
pastatė vandens sklidiną
dubenėlį paukšteliams,
kad šie galėtų atsigerti.
– Juo rūpinsiuosi aš, – sako Sofija.
Paukšteliai dažnai atskrenda
numalšinti troškulio, bet
bestriksėdami vis užteršia vandenį,
todėl jį reikia keisti.

Kokia nelaimė! Kaimo daržus apniko kolorado vabalai!
Tai vabzdžiai, kurie minta bulvių lapais.
Atėjo kaimynai padėti jų nurinkti.
Sofija nenori liesti šių vabzdžių,
bet suranda ir kitiems parodo, kur šie slepiasi.

Sofija matė kolorado vabalo ir jo lervos piešinėlį, todėl dabar žino, kaip juos atpažinti.

Didysis Lukas atėjo su savo penkių virbų šakėmis.
Jos atrodo tarsi milžiniška šakutė.
– Matai, Sofija, su šiuo didžiuliu purentuvu, vadinamuoju grelinetu, aš švelniai perkasu dirvą. Juo purenti daug geriau nei kastuvu, nes kastuvas per stipriai sujudina žemę. Šitaip labai nesutrukdysime mažyčiams naudingiesiems padarėliams, kurie gyvena dirvožemyje.

Po pietų Sofija pasikvietė Tomą su Luku paiškylauti ant žolės. Ji pavaišina draugus ridikėliais (iš savo lysvės, žinoma), melionu bei cukinijų pyragu.

– O ne! Lietus!– sušunka Sofija.
O senelis Žanas nusišypso ir patenkintas atsidūsta:
– Pagaliau lietus!
Iškylą reikės pratęsti namie.